

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1777/2016
24.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., против туженог ББ АД ..., чији је пуномоћник Душан Живковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1291/16 од 13.05.2016. године, у седници већа одржаној 24.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1291/16 од 13.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу ПП 2612/2014 од 29.01.2016. године, усвојен је тужбени захтев па је поништено решење туженог број ... од 19.08.2009. године о престанку радног односа као незаконито, а туженом је наложено да тужиоца врати на посао и распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, и призна му сва права по основу рада у смислу члана 191. Закона о раду те је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 312.750,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 1291/16 од 13.05.2016. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14) који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. тог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а битна повреда на коју се у ревизији указује не може се истицати у ревизијском поступку у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је тужилац, по занимању КВ аутоелектричар, прве категорије са трећим степеном стручне спреме, био у радном односу код туженог распоређен на радно место возача аутобуса приградског саобраћаја на основу уговора о раду од 03.04.2009. године. Дана 07.08.2009. године тужени му је доставио понуду за измену уговорених услова рада због потребе процеса и организације рада и увођења нове организације рада у циљу бољег коришћења радних капацитета и радних способности запосленог. Тужиоцу је понуђено радно место перач у погону одржавања, РЈ сервис, са роком за изјашњење од 8 дана и предоченим последицама непотписивања, односно одбијања понуде. Тужилац се писмено изјаснио 11.08.2009. године да не прихвата понуђено радно место НК радника, јер не одговара његовој стручној спреми. Оспореним решењем, тужиоцу је престао радни однос на основу члана 171. став 1. и члана 179. тачка 7. Закона о раду, закључно са 19.08.2009. године.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев, поништавајући решење о отказу уговора о раду и обавезујући туженог да тужиоца врати на одговарајуће радно место.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Одредбом члана 171. став 1. тачка 1. Закона о раду је прописано да послодавац може да понуди измену уговорених услова рада ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада. Према члану 172. став 1. истог закона, уз понуду за закључивање анекса уговора послодавац је дужан да запосленом у писаном облику достави и разлоге за понуду, рок у коме запослени треба да се изјасни о понуди и правне последице које могу да настану одбијањем понуде.

Према члану 179. тачка 7. Закона о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тачка 1. до 4. овог закона.

Код утврђеног чињеничног стања, а у складу са напред наведеним законским одредбама, правилан је закључак нижестепених судови да поступак

отказа уговора о раду тужени није спровео у складу са законом, због чега је и оспорено решење о отказу незаконито. Наиме, услов за измену уговорених услова рада је претходно конкретизовање разлог за премештај на друго радно место, а само уопштена формулација разлога, као што је овде случај, не може бити оправдан разлог за понуду. Следом реченог, одбијање тужиоца за закључивање оваквог анекса уговора о раду, није могло бити санкционисано отказом уговора о раду применом члана 179. тачка 7. Закона о раду, што побијано решење туженог чини незаконитим, како је то нижестепени суд правилно закључио.

Стога су неосновани разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права. Без утицаја је указивање ревидента да је утврђено тужиочево небезбедно управљање аутобусом, због чега послодавац није био задовољан његовим радом, с обзиром на разлоге из којих је тужиоцу отказан уговор о раду.

Како се осталим ревизијским наводима понављају жалбени разлози који су правилно оцењени од стране другостепеног суда, Врховни касациони суд је из напред наведених разлога применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**